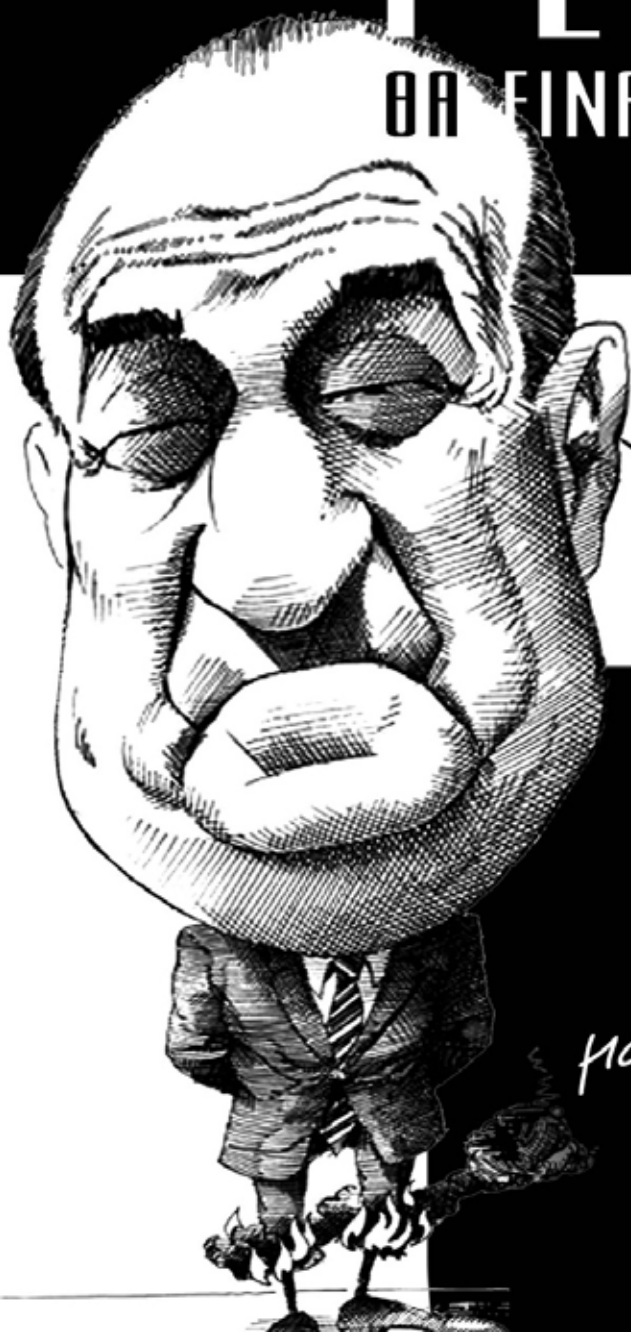

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΕΛΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΑΣ

ΕΥΧΟΜΑΓΤΕ
ΓΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ
ΜΑΚΡΟΠΡΕΣΒΥ
ΚΑΙ
ΕΥΗΜΕΡΙΑ!!!

Η μπροσούρα αυτή εκδόθηκε σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, για τις ανάγκες της εκδήλωσης "Το τελευταίο γέλιο θα είναι δικό μας", ένα αφιέρωμα στη σάτιρα και το χιούμορ, που έγινε στην κατάληψη Παπουτσάδικο στις 13/7/2012, στα πλαίσια του ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Το περιεχόμενο της μπροσούρας αποτελείται από προσωπικά και συλλογικά κείμενα (δικά μας και άλλων), στίχους, πολιτικές γελοιογραφίες και αποσπάσματα από κόμικ.

Την μπροσούρα μπορείς να την βρεις σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα: www.papoutsadiko.espinblogs.net

** τα περί πνευματικών δικαιωμάτων μας είναι παντελώς αδιάφορα / το υλικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί για μη εμπορικούς σκοπούς*

αντί προλόγου

Τώρα που πέφτει πάνω μας άλλη μια άγρια μπόρα

Χαρούμενοι ανεβαίνουμε τη γελαστή ανηφόρα

Κι αν φλέγεται τριγύρω μας του τίποτα η χώρα

Χαρούμενοι ανεβαίνουμε τη γελαστή ανηφόρα

Τώρα που όλοι συμφωνούν πως είν' κακιά η ώρα

Χαρούμενοι ανεβαίνουμε τη γελαστή ανηφόρα

Κι ως που να συναντήσουμε της δίψας μας τα δώρα

Χαρούμενοι ανεβαίνουμε τη γελαστή ανηφόρα

Μας κυνηγούν οι φύλακες

με μια άσπρη νεκροφόρα

Μα όταν κοντεύουν να μας βρουν

παίρνουμε κι άλλη φόρα

Χαρούμενοι ανεβαίνουμε τη γελαστή ανηφόρα

(Γ. Αγγελάκας)

Πίγα Πόγιο

Η σάτιρα είναι από τις αρχαιότερες μορφές κοινωνικής κριτικής. Μια πολιτική διέξοδος για τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, αλλά και ένας ουσιαστικός τρόπος διασκέδασης. Οι πλατείες ως διαχρονικό σημείο συνάντησης του λαού, πάντα είχαν καθοριστικό ρόλο. Ο κόσμος μαζευόταν, ανταλλάσσοντας εμπειρίες και κουλτούρα. Στο επίκεντρο αυτής της διαδικασίας μπορούσε κάποιος να συναντήσει πολλές ενδιαφέρουσες φιγούρες όπως αυτές των κωμωδών, οι οποίοι διαλαλούσαν το έργο τους. Οι θεματικές πολλές, όσες και οι πτυχές της ζωής, από την διακωμώδηση της καθημερινότητας μέχρι και τον διασυρμό τους εκάστοτε καταπιεστή/δυνάστη. Το λειτούργημα του κωμωδού εκείνη την εποχή (όπως και σήμερα) δεν ήταν κάτι το απλό. Δεν ήταν λίγες οι φορές που οι εξωθεσμικοί «σάτυροι», πάθαιναν κάποιο «ατύχημα» ή και πρωταγωνιστούσαν για τελευταία φορά, στον ίδιο τους τον απαγχονισμό. Σαφέστατα, δεν είναι όλοι οι εξουσιαστές τόσο απλοϊκοί και αδαής. Δεν είναι δύσκολο για κάποιον να καταλάβει, ότι όταν εκδιώξεις κάποιον κωμωδό, στην ουσία επικυρώνεις το ίδιο του το έργο. Με τον καιρό βρέθηκαν νέες μέθοδοι για την αντιμετώπιση αυτής της πολιτικής αντίδρασης. Είναι προτιμότερο ο παραγωγός του διασυρμού να ενσωματώνεται στο ίδιο το σύστημα παρουσιάζοντας ελαφρά θέματα, αποπροσανατολίζοντας τον κόσμο από τα ουσιαστικά προβλήματα. Ο εξευτελισμός ενός «αυτιστικού» εξάλλου, φαντάζει πιο αστείος από την τραγωδία που κρύβουν τα λόγια και οι φρούδες υποσχέσεις ενός άρχοντα. Η διακωμώδηση εκ του ασφαλούς δεν ήταν ποτέ μέρος της σάτιρας και της κωμωδίας. Όταν ο λόγος δεν είναι αιχμηρός και η αλήθεια δεν καίει, η κωμωδία καταντάει ένα ακόμα εργαλείο στα χέρια της θεαματικής βιομηχανίας παραγωγής λήθης.

Κι επειδή τίποτα δεν
αφοπλίζει όσο το γέλιο,
αφήνουμε στις επόμενες
σελίδες τους οξυδερκείς
«σάτυρους» να τα πουν
με τον τρόπο τους, με
χιούμορ, σαρκασμό και
ειρωνεία...

Είνοι ο καπιταλισμός, ηλίθιε

Στο σούπερ μάρκετ

Πρωί-πρωί για ψώνια
με μπικουτί και παντελιόνα
και καθώς τρέχει μουρμουρίζει
"να μην ξεχάσω τα πεπόνια"
Καθώς περνάει απ' την πλατεία
στο κίосκι βρίσκει τη Μαρία
κι οι δυο μαζί πια συνεχίζουν
ενώ από τα καφενεία...

Στο σουπερμάρκετ, στο
σουπερμάρκετ
θα βρούμε
φρέσκα, κατεψυγμένα και
πλαστικά
μήλα, μπανάνες, γάλα Carnation
και κότες
μιπιφέκια, ντομάτες και βέβαια
απορρυπαντικά

Συνωστισμός και στριμωξίδι
και που και που λίγο θρυσίδι
μα όλα αυτά με κάποια χάρη
διαλεγοντάς το κουνουλίδι
Κυρίες σικ με τα σκυλιά τους
χοντροί που τρίβουν την κοιλιά
τους
και δυο γριούλες με μανιά
ψάχνουν τροφή για τα γατιά τους

Στο σουπερμάρκετ,...

Ενώ περνάν απ' τα ταμεία
η Πόπη χάνει τη Μαρία
Το νου της είχε στο φανάρο
που την κοιτούσε με λαγνεία
Με βιάση φτιάχνει το μαλλί της
κι απ' την πολλή την ταραχή της
της πέφτουν ξάφνου τα πεπόνια
"αχ, αυτός φταίει, ο αλήτης"

Στο σουπερμάρκετ, ...

Δ. Πουλικάκος

δεν είν' ελευθερία

Κάγκελα παντού

Δεκαπέντε χιλιάδες και μία στραβάδια απολύομαι τριάντα τρία χρονάκια θητεία στραβάδια απολύομαι

Όλο εμένανε σηκώνει να πω μάθημα η δασκάλα θα τη σφάξω σαν κουνέλι και θα βγω να παίξω μπάλα

Κάγκελα, κάγκελα, κάγκελα παντού και τα μαυαλά στα κάγκελα του αόρατου εχθρού

Βούλγαροι, Βούλγαροι, χανούμισσες βαζέλες όλο το έθνος προσκυνάει σώβρακα και φανέλες

Είμαστε η αδικημένη γενιά του εξήντα δίχως κατοχή και πείνα χωρίς ρετσίνα

Τα μπουτία σου Μαρία σκοπιά καψίμι αγγαρεία

Δεκαπέντε χιλιάδες...

Μια ζωή παρουσιάστε σαν εκπαιδευμένος σκύλος εγώ δεν θα πάρω άλλο φχαριστώ δεν είμαι φίλος

Τζ. Πανούσης

Τρομοκράτες

Είμαστε τρομοκράτες όλοι-όλοι,
Είμαστε τρομοκράτες με πρώτο το Μανώλη.
Που δεν πήγε στο στρατό
Φοβότανε τον πόλεμο δεν ήθελε τα όπλα
Ποιος είναι ο τρομοκράτης, ποιος;
Ο χαχόλης ο Μανώλης ο
φαιδροπαιδαράς
Γιατί ποτέ δε δέχτηκε να γίνει
Βρωμοποδαράς.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε
τρομοκράτες
Κι οι πρόγονοί μου εργάτες τρομοκράτες
ήταν κι αυτοί,
Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
Δεν θέλουμε εκκλησία, αστυνομία,
στρατό και βουλή.

Είναι το κράτος ο τρομοκράτης;
Όχι το κράτος είναι η τάξις
Είναι ο εργάτης ο τρομοκράτης;
Όχι, ο εργάτης είναι το πτώμα, και
Είναι στο κόμμα, κοιμάται ακόμα!!!
Μα είναι το κόμμα ίσον το πτώμα;
Όχι το κόμμα είναι ένα.

Κουκουκουκουέ το πτώμα σου λαέ
Κουκουκουκουέ το πτώμα σου λαέ
Για να έχεις σύνταξη καλή, συστοιχία
Και κατάταξη, ταξινομημένο και
αριθμημένο
Κουρδιστό ραμολιμέντο. Να μην είσαι
Τρομοκράτης, αρνησίδησκος,
χωριάτης,
Ανυπόταχτος, τεμπέλης, άπατρις,
κοπανατζής.
Για να είσαι δημοκράτης, χάφτης και
Σοσιαλιστής (το "λη" παρακαλώ με ήτα)
καντηλανάφτης.

Είμαστε τρομοκράτες,...

Είναι οι μπάτσοι οι τρομοκράτες;
Όχι, οι μπάτσοι είναι φρουροί.
Είναι το τάγμα ο τρομοκράτης;
Όχι, το τάγμα είναι πατρίς.

... μπισσορδοκρατία!

(Ζήτη η πατρίς)(Ζήτηw)(Ζήτη ρε)(Ζήτηw...)
 (Ε, σας πάνε στο στρατό να σας θάλουν να
 γαμάτε τα τσουβάλια)
 (να σας πω εγώ μαλάκα αν δεν το πείτε)
 (Ζήτηw ρε)(Ζήτη η πατρίς)
 Είναι η δουλειά μας τρομοκρατία;
 Όχι, δουλειά ίσον τιμή.
 Είναι οι πατάδες οι τρομοκράτες;
 Όχι, θρησκεία είναι τα θεία
 Μήπως οι νόμοι τρομοκρατούν;
 Όχι, οι νόμοι νομοθετούν
 Τρομοκρατία ίσον βουλή;
 Μα όχι, βουλή μας είναι η ψήφος
 Κι ο ψηφοφόρος θανατηφόρος!!!
 Το είτε κι ο πρώτος μουγγός μασκοφόρος αυτό.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε τρομοκράτες
 Κι οι μασκοφόροι εργάτες τρομοκράτες ήταν
 κι αυτοί,
 Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
 Δεν θέλουμε εκκλησία, αστυνομία, στρατό και βουλή.

Τρομοκρατία ίσον Δαφνί;
 Όχι, βαρά και ψυχοσορροπεί
 Κι αφού μας μοντάρει! Ξανά στη γραμμή
 Μα τότε σχολείο σημαίνει και τρόμος!!!
 Όχι. Διδάσκεστε πίστιν στους νόμους
 Τρομοκρατούνε οι δικασταί;
 Μα, δικασταί μας είναι η έδρα.
 Μα, μήπως τέλοσπάντων η έδρα ισοπεδώνει;
 Όχι. Η έδρα μας σουλουπώνει, μας καλιγώνει,
 Μας το βιδώνει γερά το τιμόνι στα μπισινά!!

Εν-δύο-τρία-εμπρός με χαρά.
 Κράτος, σχολεία, θρησκεία, στρατός
 Νομοθετούνε για μας ευτυχία
 Τα συνδικάτα το κόμμα φραγκός
 Κάντε εμετό και νιώστε αηδία.
 Για να μπορέσει επιτέλους (γαμώ το κέρατό
 μου) να σηκώσειτο κεφάλι ο τρομοκράτης που
 είναι μέσα μας(και κοιμάτε ο καργιόλης).
 Είμαστε τρομοκράτες όλοι-όλοι,
 Είμαστε τρομοκράτες με πρώτο το Μανώλη.

Ποιος είναι ο τρομοκράτης, ποιος;
 Ο χαχόλης ο Μανώλης ο φαιδροπαιδαράς
 Γιατί ποτέ δεν δέχτηκε να γίνει
 Βρωμοποδαράς...

N. Άσμος

Φέξε μου και γλίστρησα!

Οι εκλογές

Εκλογές, κόμματα
με φρου φρου κι αρώματα.
Διαδηλώσεις, κόμματα
μ' ανοιγμένα στόματα.

Ψηφοδέλτια σταύρωνα
κι όλη νύχτα καύλωνα.
Στης βουλής τα έδρανα
αχ κι εγώ να έκλανα.

Δεν μπορώ άλλο Θανάση
στα εικοσιπέντε έχω γεράσει.
Δεν μπορώ άλλο Θανάση
κάνε στάση.

Υπουργεία, τέρατα
γαμημένα κέρατα.
Φέξε μου και γλίστρησα
ως της γης τα πέρατα.

Στα σχολεία γάματα
γράμματα σπουδάματα.
Του Θεού τα πράματα
φτύστα τους κατάμουτρα.

Δεν μπορώ άλλο Θανάση...

Πληρωμές, χαρτόσημα
φόροι, γραμματόσημα.
Στο χαμήσι πρόστιμα
μαγκιά, κλανιά κι απόστημα.

Μπάτσοι, αυρες, ράμματα
'ξηγημένα πράγματα.
Τώρα στα γεράματα
μάθε γέρο γράμματα.

Δεν μπορώ άλλο Θανάση...

Τζ. Πανούσης

Ποιος φταίει?

Φταίει ο χοντρός

Τι θα πει δε φταίμε εμείς
τι θα πει πως φταίγαν οι άλλοι
τι θα πει πως φταίνε αυτοί
τι θα πει ρε σεις τι θα πει;

Θα πει πως φταίμε κι εμείς,
φταίτε κι εσείς, ναι, φταίνε κι οι
άλλοι.
Φταίμε κι εμείς, φταίτε κι εσείς,
φταίει κι ο Κατζηπετρός. (2)

Τι θα πει μας τα 'παν αλλιώς
τι θα πει τα φάγαν οι άλλοι
τι θα πει πως φταίει ο χοντρός;
Φταίει κι ο χοντρός κι ο λιγνός.

Θα πει πως φταίμε κι εμείς,...

Τι θα πει θα φάτε καλά
τι θα πει δεν έχουμε μιά
τι θα πει χρωστάγαν πολλά
ήτανε σημμένο αλλά...

Θα πει πως φταίμε κι εμείς,...

Φταίμε κι εμείς, φταίτε κι εσείς,
ναι, φταίνε κι οι άλλοι.
Φταίμε κι οι τρεις, φταίμε κι οι
τρεις,
άντε κι ο Κατζηπετρός

Λ. Κηληδόνης

ΑΡΚΕΤΟ!

Φτάνει πια!

Ως πότε πια τα ψέματα, θα πεθαίνουν τα παιδιά μας
ως πότε πια θα σβήνουν τα όνειρά μας
ως πότε αυτή η ζωή της κτηνωδίας
κι ως πότε η εποχή της κρατικής
τρομολαγνείας

Ως που θα πάει αυτή η κοροϊδία
ως πότε πια αμάθεια, απάθεια, ως
πότε η μαλακία
κι η ατιμωρησία
ως πότε βρε, θα την κάνουμε γαργάρα
κι ως πότε θε να σπρώχνουμε στον
ανήφορο γαϊδάρα ?

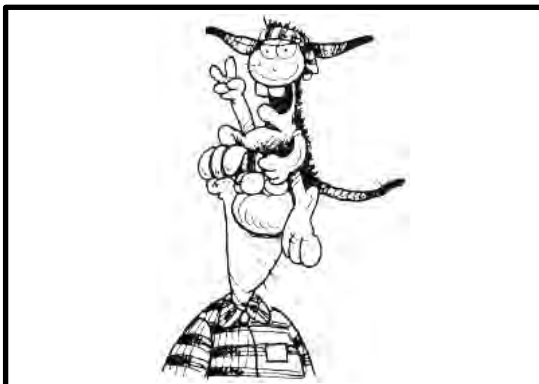
Ως πότε παληκάρια θα ζούμε στα
στενά
και πότε, πες μου πότε, θα
ξαναβγούμε στα βουνά ?
Φωνάζει ο Ρήγας απ' τον τάφο του
"ως πότε αυτό το χάλι" ?
το ψάρι παραβρώμισε απ' το κεφάλι.

Στα σπίτια μας επέλαση, ριάλιτι
αστέρες
και δεν καταλαβαίνουμε ούτε με
σφαίρες
επί σφαγήν μες στο μαντρί και πίσω
απ' το κριάρι
να τρέχουμε σαν πρόβατα, δεν
παίρνουμε χαμπάρι.

Στενάζουνε οι θάλασσες, τα δάση,
τα ποτάμια
τα χουνε κάνει ρημαδιό, των
εργολάβων τα πλοκάμια
πλακώσαν μαύρα σύννεφα και
πλησιάζει μπόρα
ο χρόνος φεύγει, χάνεται, κι η ώρα
είναι τώρα !!

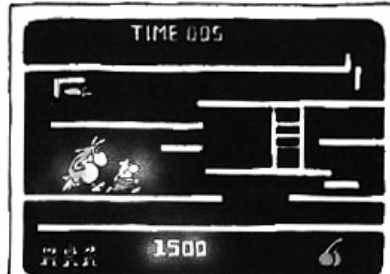
Φτάνει πια ! Φτάνει σας λέω !
Φτάνει ! Δεν πάει άλλο !!
το κέρατό μου μέσα...!!

Δ. Πουλικάκος

Υποξιοκό

ΚΑΛΟ
ΚΑΛΟ
TV
Αρκάς

ΤΟ ΚΑΝΟ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΡΤΩΤΗΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΄ΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ.

ΤΕΛΙΚΑ ΟΤΑΝ ΕΙΣΑΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΩΝΗΣΕΙΣ

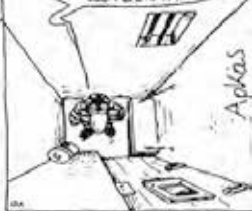
ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΧΤΥΠΗΣΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ!

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ: ΑΝ ΠΑΡΕΙΣ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΧΤΥΠΗΣΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙΣ ΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ!

ΒΕΒΑΙΑ, ΤΟ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΦΟΡΑ, ΕΙΜΑΙ ΜΙΑ ΚΟΝΒΕΝΤΑ...

ΟΤΑΝ ΜΕΓΑΛΩΣΕ ΘΕΛΕ ΝΑ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΑ, ΜΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΦΟΡΕΜΑΤΑ!

ΚΙ ΕΣΤ ΠΟΛΗ, ΜΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΗ ΚΟΥΤΟΥΡΑ!

ΣΕ ΠΑΝΕ ΦΙΛΑΚΗ ΑΝ ΒΡΕΙΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΧΕΡΙΣ ΚΟΥΤΟΥΡΑ?

ΟΧΙ

ΓΙΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΧΕΡΙΣ ΦΟΡΕΜΑΤΑ!...

ΕΙΜΑΙ ΠΟΛΥ ΔΕΞΗΜΟ ΝΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΙΡΕΙΣ ΚΑΠΟΙΟΥ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΙΚΙΟ.

Επίλογος

Το τελευταίο γέλιο θα είναι δικό μας.
Γιατί εμείς δεν βγήκαμε από τρύπες για να
έχουμε ημερομηνία λήξης.

Το «ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ» είναι οι Παρασκευιάτικες συναντήσεις μας στο Παπουτσάδικο, που συνοδεύονται από μουσικές, βιντεοπροβολές, slideshow, εργαστήρια, θεματικές ενότητες, αυτομόρφωση, και ό,τι άλλο βρούμε ως αφορμή για να συναντηθούμε και να συζητήσουμε. Τις ώρες του ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟΥ (δηλαδή 20:00-00:30) θα λειτουργεί και η δανειστική βιβλιοθήκη, το βιβλιοπωλείο κινηματικών εκδόσεων, και ο πάγκος με το έντυπο υλικό.

Η ομάδα του ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟΥ οργανώνει το περιεχόμενο των συναντήσεων αυτών, μέσα από εβδομαδιαία συνέλευση, κάθε Δευτέρα 18:00 – 19:30.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ 05- ΙΟΥΝΗΣ 2012

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ
ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Δαβάκη 20, Χαϊδάρι
papoutsadiko.espnblogs.net